

Nepokojné lárky
pomník

6x

J. Talle

Musíme byť vďační za každý pokus vyrovnat' sa s dedinskou problematikou. Gejdošová práca dáva sľubný začiatok, východisko k filmu z družstevníckeho života. Nechcem opakovať obvyklé klišé, že autor dedinu pozná a podobne, lebo to ešte nedáva žiadnu záruku. Vychádzam len z predloženej práce, ktorú ešte nepovažujem za ucelenú a dotvorenú a doporučoval by som v ďalšej práci brať zreteľ predovšetkým na nasledujúce veci:

1/ Nikto by nám neodpustil, keby žiadúca, respektíve žiadaná tematika nás zvädzala uplatniť nižšie kritéria ako obvykle. Bolo by veľkou chybou preceňovať ~~niky~~ voľbu tematickej oblasti, ak by chcela - hoci len čiastočne - zakryť nedostatky v dramatickej koncepcii. Ono by sa to vypomstilo najmä autorom, boli by s výsledkom svojej práce napokon veľmi nespokojní. ~~Je~~ Tejto práci hrozí určitá ~~konvencia~~ konvencia, malá objavnosť vo voľbe situácií, ilustrácia známych, až veľmi známych problémov vo svojej obejktívnej, súdno-zápisničnej kvalite. Toto sa na dedine stáva - o tom sa napísalo už stotisíc reportáží, článkov, úvah a úvodníkov - ale scenár neskúma príliš ďaleko príčiny, nestopuje pohnútky a ~~xxixix~~ zlom v charakteroch ľudí. Preto ani scenár nemá skutočného, príťažlivého a dostatočne plasticky vyhraného hrdinu.

2/ Toto by bola moja druhá výtku a týka sa to predovšetkým milencekého páru. ~~Tento~~ Tento Romeo a táto družstevníčka-Júlia so svojimi rozvádenými rodinami nemôžu byť zatiaľ dostatočne príťažliví, lebo sú nevýrazní, pasívni ^{už na začiatku} a postupne sa strácajú v deji, ešte viac blednú. Otázka ich vylepšenia sa mi vidí predovšetkým dôležitá; komu má divák strániť, komu má držať palce, keď títo dvaja

SLOVENSKÝ
FILMOVÝ ÚSTAV
INSTITUTE

3/ Mnohosť materiálu je tiež na závažu, je tu viac zbytočných

strán, úspornosť akosi nie je silnou stránkou autora a to je dosť veľká chyba, bude sa musieť disciplinovať a vyvarovať sa najmä tomu, aby príbeh nepôsobil dojmom poskladanvej stavebnice, s mnohými neorgnickými rozťahnutými epizodami.

Doteraz som hovoril o nedostatkoch. No napriek tomu, bude sa to zdať ako paradox, považujem Gejdošovu prácu za úspešnú. A to predovšetkým preto, že má v podstate jednotnú - jednoduchú a nekomplikovanú stavbu. Je to zaručene dobrý základ, bez krkolmonstí a ~~krkolmonstí~~ krčvovej zložitosti. Problémy ľudských vzťahov nie sú pritiahnuté za vlasy a nerozbiehajú po dvoch kaľajach s problémami prostredia, ako to býva často v príbuzných námetoch. V ďalšom spracovaní možno sa pevne opierať o predložený námet a netreba ho prerúcať do nových polôh. Preto navrhujem Gejdošovu prácu schváliť zatiaľ ako poviedku a urýchlene pracovať na úpravách, predovšetkým zosilniť a venovať viac miesta hlavným hrdinom príbehu - aby sme mali čím skôr schvaľiteľný scenár z dedinského prostredia.